

Ceduličky - Kid, Kapitán

- G G7
1. Povídala učitelka, napište to tuší, to se totiž vodou nedá smýt.
Edim G
Samozřejmě Velinský, ten neustále ruší, no tak žáci, no tak ticho, klid.
F#dim
Jó to byli zlatý časy, v naší čtvrtý třídě, v lednu roku pětačtyřicet.
G F# G E A7 D7 G
Namočil jsem do inkoustu, blondatý cop Lídě a z něminy mi vždycky psali pět.

F#dim Em
Ref.: Já vám řeknu my sme byli děti i když možná stejný jak my dnes.
Edim
Léta, která každému se vtisknou do paměti,
Em7 A Edim D
při vzpomínce , na která se smát i plakat chce ti, ač nebyli banány a džez.

2. Nejkrásnější bylo, když se ozval známej signál a místo počtů prchali jsme ven.
Školník Jouza v modrém plášti ze třídy nás vyhnal, co nám při tom jenom dával jmen.
Potom jsme se bavívali vskutku velkolepě, kór když ještě k tomu vypli proud.
Kradli jsme si čepice a tašky v školním sklepě i když jsme se tam sotva mohli hnout.

Ref.:

3. Nosili jsme v sáčku z plátna, co nám šili mámy, deset kostek cukru, vaty kus.
Školník Jouza v modrým plášti vždycky chodil s námi, pochodem vchod a poklusem klus.
Ceduličku se svým jménem každej míti musí, kdyby spadla bomba na náš kryt.
Povídal pan řídící, ať napíšem to tuší, ta se totiž krví nedá smýt.

Ref.: Když se dneska dívám na svý děti, jak se učejí, hrajou si, jdou spát,
doufám, že jim školní rok neskončí v pololetí,
že je to jen holub to, co nad hlavou jim letí
a že ceduličky nebudou si psát lá-lá-lá-lá a že ceduličky nebudou si psát.